

Bartók Imrének

Kadáver- dagály

1

Ha én lennék az agyam, nem tudnék gondolkodni. Meghalnék ott, ahol kuporognék. A nagyobbik verzió fejében tehát nem volna csak egy hulla, így ez a természetesebb is kimúlna. Vagy megtörténhet, hogy valaki búrójába-döglött másolattörpét cipel? Muris lenne, senki sem látná a holtat. Leülnék egy padra, és a szomszéd néni nem értené meg, azon vigyorgok, hogy a fejemben rohadok. Azt hinné, süsü lettem.

2

Ha a vállam fellelt akkor elhúzna egy darázs, én pedig túlértékelném a hangját (egyébként joggal), akkor máris láthatnám, ahogy a zúgás lehullik, mint egy pálca. Hogy miért? Hát azért, mert láthatatlan csíkot húzott, amíg repült, és eközben zenélt. Innen nézve nyilvánvaló, hogy a darázs zenéje üvegszerű pálca, melyet — mielőtt leesne a földre — elkapok, bedöföm a fülembe, és elkezdem vele piszkálgatni az agyam helyén rohadó önmagam, mire a szomszéd néni feláll és elköszön.

3

Sajtoló tömlőc a tágasabb, tegyük fel, él még, majma csak maszsa benn, amikor megérkezik a barátnőm, elvileg a néni helyére. Rögtön felmászik azonban a fára, melynek a lombja a pad fölé görbül a sok mellékág súlyától, inogni kezd rajta, és majdnem rám esik, amitől megijed, lemászik. Észreveszi, hogy a fülemben turkáló zajpálca szívószál is egyben, és kiszippantja fejemből a doppelgänger vérért. Ekkor meghalok.